

Bernard Kops

Hogy nyoma maradjon

*Dávid nagyapámért érte jöttek Amsterdámban
és nagyon csekély erőszakot alkalmazva elvitték otthonából.*

*Megadta magát a teljes német hadseregnek –
csak ennyi történt.*

*Nem nagyon számút ez manapság:
annyian halnak meg idegen országokban.
De hogy nyoma maradjon, el kell mondanom,
hogy adtak neki egy számot és felségítették
egy Keletre induló vonatra.*

*A vonat kicsit zsúfolt volt,
dehát annyi embert kellett elvinniük.*

*Mondbatnád úgy is, hogy beleesett a legnagyobb történelmi
fogásba – azokéba, akik emberekre halásznak.*

*De hogy történetemet rövidre fogjam:
nagyapát nem látták soha többé.*

*Halála napját nem tudom pontosítani.
sem az időt, sem a helyszínt.*

Elég annyi, hogy gázban halt meg, valahol Keleten.

*Csak azért írom ezt, hogy nyoma maradjon,
emlékül idegen utódaimnak.*

*Továbbá ma december 21-ike van
az Úr 1968-ik évében.
És már elég későre jár.
Esett ma este, de már elállt a szél
és kiűtött a hold.*

Éjjel van, 11:55. Pontosan.

Varsói zárándoklat

*Tűzön át falak reszketnek.
Egy névtelen gyerek
feltartja kezét.*

*A Visztula fölött
a gettó összedörzsöli füstös mancsait.
Arcok követik a sehová intézett imát.*

*Ma éjjel a szél elveszítette hangját,
én mégis egy dalt hallok,
amit egy régen holt nyelven énekelnek.*

*Azt mondják, rezesbandával
jöttek, egy napra rá hogy mindeki megbalt
és egy Schubert szerenádöt játszottak.*

*Te fiú, aki égő szemekkel
beleolvadtál az égbe!
Te lány, aki egy felhőbe kapaszkodott,*

*Ti vagytok az én legszemélyesebb
falaim, melyeket tűz emészt.*

Sok névtelen gyerek, mind füstbe vész.

Operáció

*Minden rendben lesz, mondta Erica.
De drágám, én ebbe bele is halhatok.
Amikor aztán leszálltam az érzés-
telenítés alvilágába, nagyot sóhajtottam;
tudod, a Világ Zsidóinak ezen az eszperantóján.
Mire ő szül nekem egy hibetetlen mosolyt,
amiért valahogy önmagában érdemes élni.
De ahogy kitolnak, mert visznek a múltóbe,
kívülről még visszakiabálok:
„Ha hagysz meghalni, nem állok többé szóba veled!”*

A versírás olyan, mint az unokák

*A versírás olyan, mint az unokák.
Sohasem szabad őket megvesztegetni,
vagy rávenni, hogy jöjjenek látogatóba.
Saját jószántukból kell jönniük
és mikor arcuktól szemed felragyog
sohasem szabad sietned, hogy már a nyitott
ajtóban megöleljéd őket.
Várnod kell amíg bejönnek és
kedvesen levesznek a lábadról.
Sose kérdezd: tovább nem maradhatsz?
Lehet, hogy sürgős dolguk van és rohannak.*

*A versek olyanok, mint az unokák –
Akkor jönnek el hozzád, amikor nekik tetszik.*

GÖMÖRI GYÖRGY FORDÍTÁSAI

BERNARD KOPS (1928–) Harold Pinter és Arnold Wesker mellett nemzedékének legismertebb angol drámaírója. Számos verseskötete jelent meg, az alábbi versek *Ez a napfényes szoba* című összegyűjtött verseinek 2010-es kiadásában jelentek meg. Legújabb drámája Isaac Babel életének utolsó éveiről szól. Kops South Hampsteadben, London egyik északi negyedében él.